

27 (φ. 30v)

Διαθήκη Βασίλη Μυλωνᾶ ἀπὸ τὸν Δανακό

1745, Ἰουνίου 4

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Ἀνεγνώστη Ἀναπλιώ-
τη ὁ Βασίλης Μυλωνᾶς ἀπὸ τὸν Δανακό, σκοπεύοντας νὰ ξενιτευθῇ κάνει τὴ δι-
αθήκη του. Καὶ ἀφήνει στὶς ἐγγονές καὶ τὰ παιδιά του (Νικόλα, Ἰωάννη, Σοφία
καὶ Μανόλη) χαράνι, χωράφια, ἀμπέλι καὶ δικαιώματα στὸν Κάτω Μύλο καὶ τὰ
χρέη του καὶ ψυχικὸ στὴν Παναγία στ' Ἀπεράδου. Σὲ περίπτωση ἀμφισβητήσεως
ἡ ποινὴ ὀρίζεται στὰ 50 γρόσια.

- 1 = Θεὸς – 1745 – Ἰουνίου – 4 –
= Τὴν σήμερον φαίνοντας ἔμπροσθέν μας ὁ κύρ Βασίλης Μυλωνᾶς ἀ τὸν
Δανακὸ καὶ μελετώντας
διὰ νὰ μισεύση θέλει θεληματικὸς κ(αὶ) κάνει τὴν παροῦσα διαθήκην κ(αὶ)
στερεὰν ἀποκατάστασιν
κ(αὶ) ἀφήνει πᾶσι τοῖς Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κ(υρί)ῳ ἀγάπην κ(αὶ) τελειοτά-
την συγχώρεσιν· κ(αὶ) μὴν ἡξεύρον–
5 τας ἂν τὸν ἀφήσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς τὴν πατρίδα ντου, κάνει τὴν
παροῦσα διὰ νὰ ἀνα–
παύσῃ τὰ παιδιά ντου. Κ(αὶ) πρῶτον τῶν ἀφήνει τὴν εὐχὴ τοῦ Χ(ριστο)ῦ
κ(αὶ) τῆς Παναγίας κ(αὶ) τῶν γονέ–
ω ντου κ(αὶ) τὴν ἐδική ντου. Ἐπειτα ἀφήνει τῆς ἐγγόνης του τῆς Σοφίας
τοῦ Νικόλα τὸ χαράνι ποὺ
κρατεῖ στὴν ἐξουσία ντου νὰ εἶναι ἐδικό ντης κ(αὶ) τῆς ἐγγόνης του τῆς
Μαρίας τοῦ Νικόλα ἓνα
χαράνάκι κ(αὶ) ἓνα σεντούκι ποὺ ἔχει τῆς ἐξουσίας του νὰ εἶναι ἐδικά
ντης· κ(αὶ) ὅ,τι σιδερικὰ
10 κρατεῖ τῆς ἐξουσίας στου τ' ἀφήνει τοῦ ἐγγόνου του τοῦ Βασίλη τοῦ Νι-
κόλα. Ἔτερα λέγει ὅ,τι χω–
ράφια κ(αὶ) ἐλιές κρατεῖ στὴν ἐξουσία ντου νὰ εἶναι τοῦ υἱοῦ ντου τοῦ Νι-
κόλα. Ἀκόμη ὅ,τι ἀμ–
πέλια χαμάδια κ(αὶ) δέδρησα ἔχει τῆς ἐξουσίας στου κ(αὶ) αὐτὰ τοῦ ἄνω-
θεν Νικόλα τοῦ υἱοῦ ν-
του. Ἀκόμη ὅ,τι ζωντόβολα, χοντρά κ(αὶ) λιανά, ἔχει τῆς ἐξουσίας του
κ(αὶ) αὐτὰ τοῦ ἄνωθεν
Νικόλα τοῦ υἱοῦ ντου. Κ(αὶ) νὰ 'ναι κρατημένος ὁ Νικόλας ἂν τύχῃ τοῦ
ἄνωθεν πατρός του

- 15 τοῦ Βασίλη καμίαν ἀσθένειαν ἢ γῆρας κ(αἰ) νὰ μὴν πορῇ νὰ δουλεύσῃ,
νὰ τότε κυβερνᾷ.
Κ(αἰ) ἂν τοῦ τύχη θάνατος, νὰ τοῦ κάνῃ τὸ μνημόσυνό ντου· κ(αἰ) ἀφήνει
του κ(αἰ) χρέος γρό—
σια εἰκοσιπέντε νὰ τὰ πληρώσῃ τῶν χρεοφειλετάδω ντου τοῦ ἄνωθεν Βα-
σίλη. Ἔπειτα ἂ τὰ
ἄνωθεν χωράφια ποὺ γράφει ξεχωρίζει τὸ χωραφάκι στὴ Σκινιά, γῆς-
δέδρη, πού ’ναι σύμπλιο
στὰ Φυρρολάγκαδα, τὸ ἀφήνει τοῦ υἱοῦ ντου τοῦ Ἰωάννου κ(αἰ) τὸ χωρά-
φι στὰ Πηγάδια, γῆς-δέ—
- 20 δρα, κ(αἰ) αὐτὸ τοῦ υἱοῦ ντου τοῦ Ἰωάννου. Κ(αἰ) τὸ σπιτάκι στὸ Δανακό,
ποὺ εἶχεν ὁ πατέρας
στοῦ ἀγορὰ ἂ τοὺς Καλαβράδες, κ(αἰ) αὐτὸ τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννου, τὸ
ὅποῖον κάθεται ἡ Βα-
γιανὴ μέσα. Κ(αἰ) ἂ δὲ θέλῃ νὰ τὸ μολάρῃ, τὴν κοντενιάρει νὰ πληρώνη
ρ. 5. Τῆς Κρυσῆς ἂ—
κόμη τὸ σπίτι, ποὺ ἔχει κληρονομία ἂ τῇ Σαβαστῇ, νὰ εἶναι τῆς θυγατέ-
ρας στοῦ τῆς Σοφίας. Ἀ—
κόμη λέγει πὼς τοῦ βαστᾶ ὁ υἱός στοῦ ὁ Μανόλης γρόσια δώδεκα κ(αἰ)
γέννημα πινάκια δεκατρία
- 25 κ(αἰ) ἀφήνει τού τα. Ἀκόμη κ(αἰ) ἂ τὸ μύλο ποὺ κρατεῖ ὁ Μανόλης, ἐπειδὴ
κ(αἰ) νὰ μὴν τοῦ δώνῃ καρποτρώ-
γειν, ἀπὸ κεῖνα τοῦ ἀγγίζει ὡς λέγει ὁ ἄνωθεν Βασίλης ἀπὸ κάθε ὀκτὼ ἓνα
μερτικὸν κ(αἰ) ἀφήνει το<ν>
στὴν Παναγία στ’ Ἀπεράδου νὰ τὸν μνημονεύουν· ὁ ὅποῖος γροικᾶται ὁ
Κάτω Μύλος. Ταῦτα πάν-
τα κ(αἰ) τὴν εὐχὴ ντου ὡς ἄνωθεν. Κ(αἰ) ἂν κανένα καιρὸν ἤθελε φανῇ
ἄλλον γράμμα πρῶτον ἀπὸ
τοῦτον, ἢ διαθήκην νὰ εἶναι νουλάδον κ(αἰ) ἄκερον σὰ νὰ μὴν ἤθελε γένει.
Κ(αἰ) ἂν κανένα καιρὸν
- 30 ἤθελε σηκωθῇ κανένα παιδὶ νὰ παρέβῃ τὴν ἄνωθεν παραγγελίαν κ(αἰ) νὰ
γυρεύσῃ νὰ ἐ-
νοχλήσῃ τὸ ἄλλον, νὰ ἔχῃ τὴν κατάρα ντου κ(αἰ) νὰ πληρώνη τῆς ἀφεδί-
ας —ρ. 50—. Πλη-
ρώνοντας κ(αἰ) μὴ πληρώνοντας ἢ παροῦσα νὰ μένη σταθερά, βεβαία
κ(αἰ) ἀνέκοπτος στερε—

ώνοντάς στην κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ
ἐξῆς:—

— *Ἡά Σαματις ἀρονι μαρτιρο ὡς ἀνόθεν* — —

35 — *ἀνεγνόστις ἀναπλιωτισ μαρτιρο ὡς ἀνοθεν* — —

Σεφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγράψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

28 (φ. 31r)

Σύμβαση καλλιέργειας (παντίκι) κατόπιν ἐκτιμήσεως 1745, Ἰουλίου 25

Ἐνώπιον τοῦ μάρτυρα Ἀνεγνώστη Ἀναπλιώτη καὶ τοῦ γραφέα ἡ Μαρίνα, θυγάτηρ ποτὲ Δημητρίου Ψαρρά, ἔχοντας ἓνα παλαιοάμπελο στὸ Πηγαδάκι στὴν Ἀγία Μαρίνα (μὲ τὴ σύμφωνη γνώμη τῆς μητέρας τῆς Μαρίας, γιατί εἶναι ἀζάπισσα) τὸ δίνει μισιάρικο παντοτινὸ τοῦ Βασίλη Ἰωάννου Ἀρώνη γιὰ 2 γρόσια. Ἐκτιμητὴς εἶναι ὁ Στέφανος Μιξάκης.

1 = *Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ — 1745 — Ἰουλίου — 25—*

= *Ἐχοντας ἡ κερά Μαρίνα, θυγάτηρ ποτὲ Δημητρίου Ψαρρά, ἀπὸ γονικὸν
ἀ τοῦ πατρός της καθὼς δια—*

*λαμβάνει ἡ διαθήκη ντου, ἓνα κομμάτι παλαιάμπελον στὸ ποδέσιον τοῦ
Πηγαδακίου ἀπανωδιὸ λεγό—*

*μενο Ἀγία Μαρίνα πλησίον τῆς ἀδερφῆς της τῆς Ἑρήνης τοῦ ἀμπελίου
κ(αὶ) συνιβαστική μὲ τὴν μητέρα*

5 *της τὴν κερά Μαρία, ἐπειδὴ κ(αὶ) εἶναι ἀζάπισσα κ(αὶ) εἶναι στὴν ὑπο-
ταγὴν τῆς μητέρας της, θέλουν τὴν σήμερον*

*κ(αὶ) δώνου ντο μισιάρικο παντοτινὸ τοῦ κύρ Βασίλη Ἰωάννου Ἀρώνη νὰ
τὸ δουλεύση, νὰ τὸ καλλιεργήση, νὰ*

*τὸ κάμη νὰ ἀρέση κάθε καλοῦ γεωργοῦ. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν
τοῦ παντικίου ἔκαμαν καλὰ ἀνά—*

*μεσό ντως κ(αὶ) ἤβαλαν τὸν Στέφανο Μιξάκη κ(αὶ) ἐτιμησέ ντο κ(αὶ) ἤδω-
κέ ντως διὰ τὸ παντίκι ρ. 2 κ(αὶ) νὰ βάλη*

*κ(αὶ) τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδά ντου νὰ τὸ μερεύση κ(αὶ) νὰ τὸ καλλιε-
ργήση κ(αὶ) μὲ κομμάτι χωράφι ποὺ ἔχει ἀπά-
νω στὴν*

10 *ἄκρια ἀπόξω νὰ γροικᾶται κ(αὶ) αὐτὸ ἓνα. Κ(αὶ) ὅ,τι νιτράδα ἐξαποστεί-
λει ἀφέντης ὁ Θεός, νὰ μοιράζουν ἴσια*